

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele
măsurile de protecție a persoanelor încadrate în muncă**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I. - Legea nr.130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.355 din 27 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„(2) Angajatorii sunt obligați să depună la inspectoratele teritoriale de muncă:

a) actele privind încheierea, executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de muncă, în termen de 5 zile de la perfectarea acestora;

b) lunar, dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora.”

2. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art.10 - (1) La solicitarea unor angajatori care au posibilitatea de a păstra și completa carnetele de muncă ale salariaților, inspectoratele teritoriale de muncă pot aproba ca aceste operațiuni să fie efectuate de către acești angajatori.

(2) Angajatorii prevăzuți la alin.(1) au următoarele obligații:

a) să prezinte lunar la inspectoratul teritorial de muncă dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora;

b) să prezinte carnetele de muncă ale salariaților la inspectoratele teritoriale de muncă, la încetarea contractelor individuale de muncă ale acestora, în vederea certificării înscrierilor efectuate.”

3. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art.11. - (1) Contractele individuale de muncă, încheiate de cetățenii români cu misiunile diplomatice și cu oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și cu reprezentanțele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate se înregistrează la Inspectoratul teritorial de muncă al municipiului București.

(2) Carnetele de muncă se păstrează și se completează de Inspectoratul Teritorial de Muncă București.”

4. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art.12. - (1) Pentru prestarea serviciilor prevăzute în prezenta lege, inspectoratele teritoriale de muncă vor percepe un comision, stabilit după cum urmează:

a) 0,75% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le păstrează și le completează carnetele de muncă;

b) 0,25% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le prestează serviciile prevăzute la art. 10, constând în verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către aceștia.

(2) Angajatorii prevăzuți la art. 9 și 10 au obligația să calculeze comisionul și să depună, lunar, la inspectoratul teritorial de muncă, o declarație fiscală privind stabilirea comisionului. Plata comisionului și depunerea declarației se vor efectua până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care este datorat.

(3) Modelul declarației fiscale prevăzute la alin.(2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Sumele reprezentând comisionul prevăzut la alin.(1) constituie venituri proprii ale Inspecției Muncii, se păstrează la trezoreria statului și sunt purtătoare de dobândă.”

5. După alineatul (2) al articolului 13 se introduc două alineate noi, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Împotriva actelor de control se poate formula contestație, care se soluționează de către organul emitent.

(4) Prin derogare de la prevederile art.3 alin.(2) din Legea nr.252/2003 privind registrul unic de control, în cazul controalelor care au ca obiectiv depistarea muncii fără forme legale, registrul unic de control se completează după efectuarea acestora.”

6. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art.14. - Nerespectarea de către angajator a prevederilor art.8, art.9, art.10 alin.(2) și art.12 alin.(2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3000 lei la 6000 lei.”

7. La articolul 17, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile art.14-16 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

8. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii prevăzut de lege corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

9. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art.19. - (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă penală fapta persoanei care, în mod repetat, stabilește pentru angajații încadrați în baza contractului individual de muncă, salarii sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(1) se sancționează și infracțiunea constând în refuzul repetat al unei persoane, de a permite, potrivit legii, accesul inspectorilor de muncă în oricare dintre spațiile unității sau de a pune la dispoziția acestora documentele solicitate, potrivit legii.

(3) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 1 la 2 ani sau cu amendă penală fapta persoanei care, în mod repetat, utilizează

persoane care desfășoară activități salarizate, fără respectarea dispozițiilor legale ce reglementează încheierea contractului individual de muncă.

(4) Răspunderea penală, în condițiile alin.(1)-(3) revine, după caz, directorului, directorului executiv, administratorului, reprezentantului legal al angajatorului-persoană juridică, respectiv altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoană juridică, angajatorului-persoană fizică ori reprezentantului legal sau altei persoane împuternicite de către angajatorul - persoană-fizică.”

10. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art.22. - (1) Neplata sumelor reprezentând comisionul prevăzut la art.12 alin.(1), la termenul stabilit potrivit art.12 alin.(2), se sancționează potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(2) Pentru recuperarea creanțelor reprezentând comisionul neachitat la termenul stabilit potrivit art.12 alin.(2), precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere datorate, potrivit legii, Inspekția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, este abilitată să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(3) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.”

11. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art.23. - Inspekția Muncii poate utiliza sumele reprezentând comisionul prevăzut la art. 12 în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

Art.II - (1) Plătitorii de comision prevăzuți la art. 8 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, cu modificările și completările ulterioare, care înregistrează, la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligații restante și neachitate reprezentând comision datorat inspectoratului teritorial de muncă, au obligația să depună o declarație-inventar care va cuprinde comisionul datorat, pe ani fiscali, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere,

sume stabilite pe proprie răspundere, conform evidenței contabile. Declarația-inventar constituie și înștiințare de plată.

(2) Modelul declarației-inventar se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Declarația-inventar se depune în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului privind aprobarea modelului declarației-inventar, la inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul angajatorilor. Declarația-inventar devine titlu de creanță la data depunerii la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Termenele de prescripție a dreptului de a stabili comisionul datorat, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, supuse prezentului articol se întrerup la data intrării în vigoare a prezentei legi, după această dată urmând să curgă un nou termen de prescripție.

(5) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin.(1) – (4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3000 lei la 6000 lei.

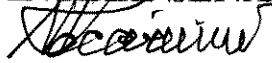
Art. III. - (1) Documentele prevăzute la art.9 alin.(2) și art.10 alin.(2) lit.a) din Legea nr.130/1999, cu modificările și completările ulterioare, pot fi depuse de către angajatori la inspectoratul teritorial de muncă și în format digital, cu respectarea prevederilor legale referitoare la semnătura electronică.

(2) Procedura de transmitere în format digital a documentelor prevăzute la art.9 alin.(2) și art.10 alin.(2) lit.a) se aprobă prin decizia Inspectorului General de Stat din cadrul Inspecției Muncii și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. IV. - Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.355 din 27 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 12 septembrie 2005, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu